

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ

СТР 182

ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІ В ЕКОНОМІЦІ, МЕНЕДЖМЕНТІ І БІЗНЕСІ

◆
ПРОБЛЕМИ НАУКИ, ПРАКТИКИ І ОСВІТИ

◆
*Матеріали ІХ Міжнародної
науково-практичної конференції
27–28 листопада, 2003 р.*

Частина 1

ЄВРОПЕЙСЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ

**ІНФОРМАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ
В ЕКОНОМІЦІ, МЕНЕДЖМЕНТІ І БІЗНЕСІ.
ПРОБЛЕМИ НАУКИ, ПРАКТИКИ ТА ОСВІТИ**

Збірник наукових праць
У 2-х частинах
Частина 1

Спеціалізований випуск
за матеріалами ІХ Міжнародної
науково-практичної конференції
27—28 листопада 2003 р.

Надруковано за рішенням
Вченої ради Європейського університету
(протокол №1 від 25 грудня 2003р.)

Київ
Видавництво Європейського університету
2004

Редакційна колегія

Тимошенко І.І. — професор (голова);

Грехов А.М. — професор (заст. голови);

Тимошенко О.І. — професор (заст. голови);

Пашко А.О. — старший науковий співробітник (заст. голови);

Гузій М.М. — кандидат технічних наук, доцент;

*Додонов О.Г. — доктор технічних наук, професор,
заслужений діяч науки і техніки України;*

Козловський В.В. — доктор технічних наук, професор;

Котельников Г.Н. — доктор технічних наук, професор;

Крутов В.В. — доктор юридичних наук, професор;

Машко О.А. — доктор технічних наук, професор;

Мінаєв Ю.М. — доктор технічних наук, професор;

Міхайленко В.М. — доктор технічних наук, професор;

Прокудін Г.С. — кандидат технічних наук, професор;

*Самборський І.І. — кандидат технічних наук, старший науковий
співробітник, член-кореспондент Аерокосмічної академії України;*

*Сотников О.В. — кандидат фізико-математичних наук,
старший науковий співробітник;*

*Стогній А.О. — доктор технічних наук, професор,
член-кореспондент НАН України*

Відповідальний секретар: кандидат фізико-математичних наук,
професор В.М. Барановський

I-74 **Інформаційні технології в економіці, менеджменті і бізнесі:
Проблеми науки, практики та освіти:** Зб. наук. праць ІХ Міжнародної
наук.-практ. конф., Київ, 27—28 листопада 2003 р. У 2-х ч. Ч 1 / Редкол.:
І.І. Тимошенко (голова) та ін. — К.: Вид-во Європ. ун-ту, 2004. — 428 с.

ISBN Заг. 966-301-054-1

Ч.1. 966-301-067-3

Збірник містить тексти наукових доповідей учасників ІХ Міжнародної науково-практичної конференції «Інформаційні технології в економіці, менеджменті і бізнесі. Проблеми науки, практики та освіти», яка відбулася 27—28 листопада 2003 р.

ББК 65ф.я43

ISBN Заг. 966-301-054-1

Ч.1. 966-301-067-3

© Європейський університет, 2004

Функціонал (3) матиме мінімум, якщо стохастичні функції Ляпунова вздовж розв'язків системи (1)

$$V_s(x) = \sum_{n=0}^T \langle W(X_n, \eta_n, U_n) | X_0 = X, \eta_0 = Q_s \rangle, \quad s=1, 2, \dots, q. \quad (4)$$

матимуть мінімум.

Отримані необхідні умови оптимальності для системи управління (1) і її частинного випадку, коли випадковий процес η_n — марковський.

Побудова моделей оптимізації, наприклад структури виробництва конкретного підприємства, і застосування її результатів дає змогу найефективніше використати виробничий потенціал підприємства і досягти високих економічних показників в умовах стійкого розвитку.

РЕСТРУКТУРИЗАЦІЯ ПІДПРИЄМСТВ ЯК ОСНОВА ЇХ РОЗВИТКУ

П.В. Комарецька,
викладач кафедри економіки,
Європейський університет

В умовах системної кризи в Україні майже 80 відсотків підприємств є збитковими або працюють на межі збитковості. Одним із шляхів виживання і подальшого розвитку таких підприємств, як свідчить світовий досвід, є їх реформування і реструктуризація.

Для інших підприємств, які працюють більш-менш ефективно, реструктуризація також є актуальною, тому що дає можливість шляхом комплексного реформування всіх сторін своєї діяльності постійно і гнучко пристосовуватися до змін зовнішнього і внутрішнього середовища і забезпечувати високу конкурентоспроможність продукції на вітчизняному і світових ринках.

Реструктуризація підприємства — це проведення комплексних організаційно-економічних, правових, виробничо-технічних заходів, спрямованих на зміну структури підприємства, управління ним, форм власності, які здатні фінансово оздоровити підприємство, збільшити

обсяги випуску і збуту конкурентоспроможної продукції, підвищити ефективність виробництва.

Реструктуризацію підприємства не слід розглядати як разову більш чи менш широку систему заходів щодо оздоровлення і реформування підприємства, після реалізації яких потреба в оновленні і подальшому реформуванні відпадає. Реструктуризація є постійною функцією підприємства, за допомогою якої воно забезпечує собі постійну адаптацію до кон'юнктури і вимог ринку, і постійно залишається конкурентоспроможним і прибутковим. Глибина і ступінь системності змін, що відбуваються в процесі реструктуризації, можуть бути різними, від незначних змін (наприклад, створення чи ліквідації окремих підприємств), до докорінної перебудови, можливо, навіть із зміною власників, форм власності, з ліквідацією підприємства як суб'єкта господарювання і створення на його базі нового підприємства чи мережі самостійних підприємств. В останньому випадку, в зв'язку з тим, що такі суттєві зміни можуть призвести до негативних екологічних, демографічних та інших наслідків, що торкаються інтересів певних груп населення, відповідні заходи слід узгоджувати з Радами народних депутатів та Державною адміністрацією на місцях. Наприклад, такі види реорганізації державних підприємств, як злиття, приєднання, поглинання, можуть бути здійснені лише за згодою Антимонопольного комітету.

Досвід свідчить, що заходи з реструктуризації дають позитивні результати далеко не завжди. І причина - не у відсутності коштів, хоча це і важлива передумова успішних перетворень. Реструктуризація за будь-яких умов потребує значної аналітичної роботи з вивчення законодавства, міських, регіональних та зарубіжних ринків, стратегічних аспектів розвитку і виходу новоутворених підприємств на ці ринки, можливостей залучення інвестицій, зокрема зарубіжних, і т.д.

Відповідні розробки, як свідчить досвід, підприємство власними силами виконати на високому рівні, як правило, не в змозі. Отже, є нагальна потреба в залученні до виконання всього комплексу робіт з реструктуризації кваліфікованих фахівців і використання методичних розробок, підготовлених спеціалізованими консалтинговими фірмами.

Досвід країн Східної Європи свідчить, що термін глибокої реструктуризації підприємства триває не менше 1—1,5 роки, середня ж тривалість — близько 2—3 років. Оскільки цей процес пов'язаний з

ламанням багатьох стереотипів і психологічним дискомфортом вищого керівництва, без сторонньої практичної допомоги експертів-консультантів не обійтись.

На першому етапі реалізації потрібен аналіз стану справ у кожному напрямку. Досвід свідчить, що найбільше часу потрібно для аналізу фінансів та маркетингу. Для аналізу ж структури капіталу необхідно найменше часу.

Таким чином, перший етап аналізу може продовжуватись від 3 до 8 місяців. Однак в середньому цей етап вдається пройти за 5–8 місяців.

Наступний етап — перетворення — займає найтриваліший період. Починається він вже через 4–5 місяців після початку реалізації програми. Цей етап складає саму суть програми і в середньому продовжується від 1 до 2–3 років.

Наступний етап — інвестиційний. Протягом цього періоду складається бізнес-план і проводиться робота з залучення інвестиційних ресурсів. Починається цей етап практично одночасно з другим етапом, тобто через 4 місяці.

Таким чином, роботи по кожному етапу можуть здійснюватись паралельно.

Як уже зазначалося, для реалізації програми обов'язково необхідна допомога експертів. Досвід підказує, що насамперед необхідно назначити керівника програми, який представляє хід її реалізації у всіх деталях. В якості керівника програми рекомендується використовувати не штатного співробітника підприємства, оскільки всі вони перевантажені поточною роботою, а спеціаліста зі сторони. Підприємство встановлює з такими керівниками трудові відносини, тобто приймає на роботу на посаду консультанта (радника). Таке рішення продиктовано ситуацією, в якій опинилось керівництво підприємства після приватизації. По-перше, йдеться про минулі значні зміни в організаційно-правовій формі діяльності підприємства. Це створює багато нових проблем, що стосуються всіх аспектів господарської діяльності. Плата за консультації з кожного окремого питання може виявитись занадто високою, тому необхідне співробітництво на постійній основі. Цей консультант буде давати роз'яснення і допомагати розбиратись у всіх нових питаннях, що виникають на підприємстві. Виконання окремих робіт, зв'язаних з ре-

алізацією програми, потребує участі груп експертів. Тому це вимагає окремих замовлень і оплати.

По-друге, реалізація комплексної програми реструктуризації потребує роботи певної кількості висококваліфікованих спеціалістів. Тому керівництво їхньою діяльністю необхідно також здійснювати на постійній основі, що не під силу керівництву підприємства, оскільки воно завантажене оперативним управлінням.

По-третє, робота консультанта вигідна підприємству, оскільки вдається задіяти його досвід реалізації даної програми на інших підприємствах, апробовані підходи до вирішення конкретних проблем. Таким чином, консультант у даному випадку виступає в ролі лікаря. Недарма навіть найбільші зарубіжні компанії у випадку ускладнень не займаються «самолікуванням», а запрошують консультанта.

ОСНОВНІ ПОКАЗНИКИ ЯК ІНФОРМАЦІЙНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОЦІНКИ ПОЛІПШЕННЯ ВИКОРИСТАННЯ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ

О.І. Кондратюк,
кандидат економічних наук, доцент кафедри економіки,
Європейський університет

Формування виробничих фондів є об'єктивною передумовою для початку підприємницької діяльності. Від якості виробничих фондів залежить ефективність роботи господарюючих суб'єктів.

Якщо у розвинених країнах світу основна частина продукції виробляється на обладнанні, вік якого близько 5 років, то в Україні понад 70 % усіх машин і обладнання працюють більше 10 років. В останні роки виробничі фонди практично не оновлювалися. Тому на сучасному етапі держава повинна сприяти підприємствам в оновленні основного капіталу.

В Україні було створено могутній науково-технічний потенціал, здатний вирішувати актуальні проблеми структурної перебудови економіки, посилення її соціальної спрямованості, інтенсифікації і т.п..

Рішард Клямут

Problemy adekwatnosci odbioru informacji przez czlowieka	160
<i>В.Г. Ковалев, А.Р. Наринян, В.А. Поздеев</i>	
Симплексный метод в оптимизационных задачах, не имеющих начального опорного плана	163
<i>І.С. Коварш</i>	
Головні методологічні засади економічної теорії споживчої поведінки	165
<i>Л.И. Колесник, А.П. Ковалев, В.В. Якимшина</i>	
Критерии отказа и метод расчета надежности систем электроснабжения промышленных предприятий	169
<i>О.В. Колодінська, Т. В. Козікова</i>	
Розробка програмного забезпечення для дослідження систем масового обслуговування	173
<i>О.В. Колодінська, О.А. Склярєнко</i>	
Розробка програмного забезпечення для моделювання сітьових оптимізаційних задач	176
<i>О.В. Колодінська</i>	
Оптимізація дискретних еволюційних систем у випадковому середовищі	180
<i>П.В. Комарецька</i>	
Реструктуризація підприємств як основа їх розвитку	182
<i>О.І. Кондратюк</i>	
Основні показники як інформаційне забезпечення оцінки поліпшення використання основних засобів	185
<i>Володимир Корнус</i>	
Пільги в оподаткуванні та проблема нерівномірності податкового навантаження	189
<i>В.М. Кочетков</i>	
Аналіз ліквідності, достатності капіталу та рентабельності банківської діяльності	194
<i>А.І. Кузьмичов, О.А. Ломаковський</i>	
Використання інформаційних технологій в управлінні трудовами ресурсами	197
<i>А.І. Кузьмичов, О.А. Кузьмичова</i>	
Оптимальне управління маркетинговою діяльністю з використанням методів цільового програмування	201